

ABSTRAKT

Úvod: Problematika ischemické choroby srdeční je stále aktuální téma. Přestože její mortalita v posledních letech klesá, prevalence v populaci stagnuje, takže zahrnuje velkou skupinu pacientů. Incidence akutního infarktu myokardu je stále vysoká. Jednou z metod reperfuční léčby je kardiochirurgické založení aortokoronárního bypassu, který může být pooperačně zkomplikován rozvojem syndromu nízkého srdečního výdeje s nutností využití extrakorporální membránové oxygenace. Takto nemocní pacienti vyžadují vysoce specializovanou a komplexní péči nejen během kritické fáze stonání, ale také v období dlouhodobé rekonvalescence na jednotce intenzivní péče přes náročnou rehabilitaci a weaning od umělé plicní ventilace až po nácvik soběstačnosti a pomoc při návratu do běžného života.

Rešerše literatury: Teoretická část je vypracována na základě rešerše Národní lékařské knihovny (NLK) a Studijní a vědecké knihovny Plzeňského kraje (SVKPL). K vyhledávání článků v zahraničních odborných publikacích zahrnující nejnovější kohortní studie byly použity databáze PubMed, Scopus, Web of science a Science direct. Využívanými periodiky jsou Cor et Vasa, European Heart Journal, Critical Care či European Journal of Cardiovascular Nursing atd. Zdrojem informací se staly také guidelines odborných organizací: Česká kardiologická společnost (ČKS), European Society of Cardiology (ESC) či Extracorporeal Life Support Organization (ELSO) apod. Využit byl i standard ošetrovatelské péče o pacienty s ECMO zdravotnického zařízení, kde jsem uskutečnila výzkum.

Metodologie: Výzkum je uskutečněn pomocí kvalitativní metody nestrukturovaného rozhovoru s jedním respondentem a jeho manželkou. Získaná data jsou komparována s nejnovějšími poznatky, výsledky kohortních studií a respondentovou lékařskou a ošetrovatelskou dokumentací, která byla použita jako doplňkový zdroj informací k bližší specifikaci okolností hospitalizace.

Cíl práce: Cílem této diplomové práce je prezentace potřeb dlouhodobě hospitalizovaného pacienta na jednotce intenzivní péče po prodělaném rozsáhlém akutním infarktu myokardu vyžadujícím kardiochirurgické řešení a zkomplikovaném rozvojem syndromu nízkého srdečního výdeje s nutností extrakorporální membránové oxygenace z pohledu pacienta a jeho rodiny.

Výsledky: Klíčovým aspektem při rekonvalescenci je psychická pohoda pacienta, na jejíž obnovu a udržení by měly být zaměřeny veškeré intervence zdravotníků i rodiny. Přestože se potřeby pacienta i způsob jejich uspokojování během hospitalizace mění, charakter péče zůstává stejný. Mezi zásady, které je třeba dodržovat, patří dostatek času, vstřícná komunikace, slovní podpora a motivace, péče o tělesnou pohodu a časté návštěvy rodiny a přátel, včetně dětí. Největší překážkou v úspěšném zotavení je ztráta motivace. Nejvíce pacientům pomáhá podpora rodiny, pro kterou je zásadní dostatek informací a empatie ze strany zdravotníků. Konkrétní způsoby pomoci jsou popsány ve vytvořeném informačním letáku.

Závěr: Rekonvalescence kriticky nemocných pacientů je dlouhodobá a náročná. Vyžaduje pomoc a podporu ošetřujícího personálu i rodiny. Doporučením pro praxi je vytvoření informačního letáku pro osoby pečující v období rekonvalescence na jednotkách intenzivní péče o tyto pacienty. Leták by měl sloužit jako návod při jednání s těmito pacienty pro zdravotníky a pacientovu rodinu.

Klíčová slova: potřeby pacienta, ošetrovatelská péče, JIP, rozhovor, ECMO, infarkt myokardu